

ئەوانەى لە کەنارە کەدا پىاسەيان دە کرد

یوسف عەزەدین
(ئوسترالیا)

لەسەربانی بەرزى ساختمانیکەوہ کہ لە شونیتیکى نادىارى سەربانەکەوہ
کەسیتک بە زمانیتیکى بیانى کۆپلەى گۆرانىیەکی سەيرو سەمەرەى دووبارە
دەکردەوہ، دەمروانىیە ئاسۆى بى کۆتای زەردەپەر کہ لە چەند خالتیکدا
دەستەملائی دەرباکە دەبوو.

پووشەکایەکی زەرد، چوار دەوری بیناکەى گرتبوو. نەک ھەر بەرى ھەردوو
دەرگای ساختمانەکەى گرتبوو؛ بەلکو بە چەشنیک بەرزبۆو، کە ھیندەى
بەرزى دوو نھۆمى ساختمانەکە ھاتبوو. لە نۆپەر راستى کەنارەیکدا، بەتاقى
تەنیا بە ئاسماندا چووبوو. ساختمانەکە بە چەشنیک بەرز بوو کہ ترس و
فۆبیای بەربوونەوہو کہوتنە خواریوہى تیدا دەبزاندم.

ھەستم بە کەمکردنى کیش و گچکە بوونى بارستەو چەبونەوہى جەستەم
دەکرد کہ ئیدی خۆم وەک بەلندەیکەى ھەللەرزىو بەرکەبایەکی توند دەھاتە
بەرچاو. پیتەم وابوو ھاکا پیتەکانم لەسەر بانەکە دەپیت و بەردەبمەوہ!

وام ھەست دەکرد، لە دەستپیتیکى بینینى خەونیتیکى سەيرو سەمەردا بى. بە
چوار دەوری ساختمانەکەداو ھیندى پانتایی بى بنەوہى کەنارەکە کەسانیتیکى
رەشپۆش، پىاسەيان دەکرد. بى ئەوہى باران بىارپیت یاخود گەرمى
خۆرەتاو پیک تەپلە سەر و شان و ملیان بسووتینیتەوہ؛ چەترە رەشەکانیان
ھەلکردبوو.

ھەموو ھەول و تەقەللایەکیان شاردنەوہى رووکار و دەموچاویان بوو.
گەرچى لەجیگە و شونیتیکى زۆر بەرزوہ، دەمروانىیە ھەموو ئەو کەسانە.
بەلام سەیر لەوہدا بوو ھەر وەک ئەوہى لە نزیکەوہ تییان برونم. یان ھەر وەک
ئەوہى لە پالیاندا بى، یان منیش یەکیتک بى لەوانەى کہ لە کەنارەکەدا پىاسە
دەکەن، لە گوشە نیگایەکی ترەوہ چاوم بە رووکاریان دەکەوت و پاش دیتنى
ھەموویان، بە سەرسامییەوہ ئاورم لەو کەسە داہوہ کہ لە شونیتیکى نادىارى
سەربانەکەوہ ھەمان کۆپلەى گۆرانىیە سەیرەکەى دووبارە دەکردەوہ. شکل و
شێوہى ھەر بەوانە دەچوو کہ لە کەنارەکەدا پىاسەيان دەکرد.

نەمدەتوانى لەجیتى خۆم بیزویم و بەھیچ لایەکدا ھەنگاو بنیم. زۆرجار
ھەموو پانتایی سەربانەکەم لى دەبووہ بازنەیکەى گچکەى داخراو کہ تەنیا
جیگەى پیتاوەکانى تیدا دەبووہ.

پاش تاو پیک ھەستم بە مەحالبوونى تپپەرکردنى ئەو بازنەیکە کرد. بيجگە
لە نیگا و تیروانىم، ھیچ شونیتیکى دیکەم نەدەبزوو. ھەر وەک ئەوہى
جەستەم لە پەیکەرە ئیسک و خوتین و گوشت و ماسولکە و دەمار و

جومگه کان پێک نه هاتبیت.

ته نیا نیگا کانم ده بزوان و له دیمه نیکه وه بۆ دیمه نیککی دیکه په لیان ده هاویشت. ههروهک بینینی که سیتیکی نائاشناو نامۆ، به بهره دهوام خۆم له دهره وهی خۆمه وه ده بینینی. هیتشتاکه گویم له دووباره بوونه وهی هه مان کۆپله ی گۆرانییه که بوو.

بۆ جارێکی دی که روانیمه ئه و که سانه ی که له که ناره که دا پیاسه یان ده کرد، چه تره ره شه کانیا ن پێ نه بوو. گهرچی ده جوولان و به م لاو ئه ولادا ههنگاویان ده نا.

به لام تیکرا ده یانروانییه ئه و ئاراسته یه ی که من تیم ده روانین. گهرچی ئاراسته و گۆشه نیگایه کی تایهت نه بوو، بۆ تیروانییم، له هه موو ئاراسته یه که وه و له یه ک کاتدا هه موویانم ده بینینی؛ ته نانهت پانتایی که نار و دهریا و ئاسمان و دوو په له هه وره تیکه له که و زه رده په ری ئیواره شم ده بینینی.

گهرچی له سه ره تادا پیم و ابوو، له سه ره بانی ساختمانه که دام، به لام دواتر به ته واوی نه مده زانی له کویدام.

زۆرجار وهک ته ماشاکردنی هه ر که سیتیکی دیکه، له دهره وهی خۆم، خۆم ده بینینی. به لام دواتر ده که وتمه گومانی ئه وهی، تو بلتی ئه وه من بم؟

پرسیاره جه نجاله کان سه رقالیان کردبووم. له کاتیکدا له پال هه موو ئه وانهدا، که له که ناره که دا پیاسه یان ده کرد، منیش وهک ئه وان پیاسه م ده کرد.

له هه ر گۆشه نیگایه که وه که به ویت تییان بروانم، تییان دهروانم.

له هه مان کاتدا، من له سه ربانی ئه م ساختمانه دام و له نیو بازنه یه کی گچکه ی داخراودا راوه ستاوم! دهنگی ئه و که سه ی که له شوینیککی نادیا ری سه ربانه که وه گۆرانی ده گوت، گۆرانی به سه ردا هات که وه ته گوتنی کۆپله یه کی نوێ و به ئاوازیکی دی.

ههروهک ئه وهی ئه و زه رده په ری ئیواره یهت له و ساته وه خته ته لیساوییه دا راوه ستان دیت. گهرچی به حوکمی گۆرانی ئاواز و کۆپله ی گۆرانییه که پیده چوو زه مه نیک به ری چووبیت، به لام هه میشه هه مان دیمه نی زه رده په رت ده بینینی.

جلکی ئه و که سانه ی که له که ناره که دا پیاسه یان ده کرد، گۆرانی به سه ردا هاتبوو. ته نانهت شیوه و

شکلشیا ن پیرتر و ئاغرتتر ببوو... ئه مجاره یان به ئاراسته یه کی دیکه و جیاواز له پیشو ههنگاویان ده نا.

ههروهک ئه وهی بارسته پووش و کاو دیواره کانی ساختمانیکی زرت و زه لام ریگریان نه بیت، به ئاسانی تپسه ریان کرد و یه ک له دوا ی یه ک به ره شوینیککی نادیا ر ههنگاویان نا.

گهرچی نه مده ویست له گه لیان برۆم، به لام به دهر له ویستی خۆم، وه دوویان که وتم. به دالانیکی دوور و درێژدا ههنگاومان نا و بۆ چه ند جارێک راوه ستاین.

گویم له که سیا ن نه بوو شتیک بلتیت؛ یان ئاور له وهی دوا ی خۆی بداته وه، به لام هه ر وهک ئه وهی ئه ندیشه و هزی یه کدی بخویننه وه، پیکه وه راوه ستان و له پر ده ستیا ن بۆ دیوا ری ده سته راستی دالانه که برد.

هینده ی نه برد یه کتیکیا ن یه ک دوو خستی دیواره که ی لادا و پاش تاوێک هینده ی قه باره ی دهرگایه کی مامنا وهندی، دهرگایه کی کراوه وه دیارکه وت.

یه ک له دوا ی یه ک چوونه نیو هۆده یه کی فراوان. له وه دا بوو که دوویان بکه وم و به دوویاندا بجمه ژوور. دهرگاکه یان پیکه وه دا. ئیدی نازانم چۆن خۆم له نزیک که ناره که دا بینیه وه.

به لام کات، زه رده په ری هه مان ئیواره بوو... پینه ده چوو زه مه ن بۆ چه ند چرکه یه کیش، گۆرانی به سه ردا هاتبیت.

له شوینیککی نادیا ری سه ربانیکه وه، که سیتیک کۆپله یه کی نوێی گۆرانییه کی سه ر و سه مه ره ی ده گوته وه. بۆ جارێکی تر روانیمه ئه وانه ی که له که ناره که دا پیاسه یان ده کرد. که سم نه دی.

شه پۆلی دهریا که به ته واوی چواره وه ری ساختمانه که ی دا بوو. گهرچی کات، زه رده په ری هه مان ئیواره بوو.

ئه و بازنه گچکه یه ی که ته نیا جیی پیلاره کانی تیدا ده بوو، نه ما بوو. سه ره تا پیلاره کانی خۆم بینینی، تا ده هات نیگا کانم هه لده کشا. پانتۆلیکی ره شی قه دیفه، کراسیتیکی سپی، دواتر ئه نگوسته کانم، مه چه ک و قۆل و شانم، یه که یه که ی به شه جیا جیا کانی له شی خۆم ده بینینی.

ده ستم برد بۆ سه رم؛ دواتر گوتیچکه و لووت و دم و ددانه کان. گهرچی ریزی پیشه وه ی پیده چوو به شه ق و له قه ی که سیتیک شکیندرا بیت. له لای راستی زارمه وه خوین قه تماغه ی به ستبوو.

بازنه یه ک نه ما بوو ههنگاوه کانم شه ته ک بدات. به لام له گه ل ئه وه شدا نه مده توانی ههنگا و بنیم و ببزویم. گهرچی ده متوانی خۆم له ناوه ورا ببینم و دیمه نه کانی

دەرەوێش وەک راستییەکی بەدەر لەخۆم ببینم.
 ههستم دهکرد جهستم له پهیکهه ئیسکیتک و خوین و
 گوشت و ماسولکه و جومگه و دهمار پیک هاتوه. هه
 لهو ساتهوه که نهو ههستم تیدا بزوا، نهمدهتوانی له
 دەرەوی خۆم، خۆم ببینم، یان پشتە ملی کهسیتک، که
 روری لیمه ببینم.

تەنیا لەسەربانی ساختمانهکهوه و بەیهک ئاراسته دا
 شتهکانم دهبینی. نیگاگانم چهق بهستوو له خالیکیدا،
 پی دهچوو بۆ دواجار زهردهپهپی ئیواریهک بهسه
 بکاتهوه.

که نارهکهم نهدهبینی. ئاسۆ و زهردهپهپی و دهریایهکی بی
 کۆتا له خالیکیدا بهکیان دهگرت و نیگاگانیشم چهق
 بهستوو، تەنیا لهو خالهیان دهروانی.

نهدهکرا ببزویم و ههنگاو بنییم.
 له شوپنیکێ نادیارێ سهربانهکهوه کهسیتک دا
 کۆپلهی گۆرانیهک.. پچر پچر.. به ئاوازیکی جیاواز..
 پهیتا پهیتا.. دهیگوتهوه..

به چهشنیک که جارجاره پیتم وابوو بریاریکی سهربازی
 دهخوینیتتهوه. گهرچی له خالیکی چهق بهستوو زیاتر
 هیچی دیکهه نهدهبینی، بهلام وام ههست دهکرد. ههموو
 ئەوانهێ که پیشتر، له که نارهکهدا پیاسهیان دهکرد.

له پشتمهوه راوهستا بیتن. وهک یهک جاری ببینم،
 رهشپۆش بن و چهتره رهشهکانیشیان ههڵکرد بیت.
 پیتم وابوو چارهپیتی تهواو بوونی شتیکیان دهکرد.
 دهمویست دهم ههڵبێنمهوه و شتیکی بلیم.
 بهلام نهدهکرا هیچ بلیم.

ههروهک نهوهی له کۆتاییهکانی بینینی خهونیکێ سهیر
 و سهمهره نزیکی بوو بیتمهوه بهشیکی دهسپیتکی
 خهونهکهم وهبیرها تهوه.

«هاکا پییهکانم لهسهه بانهکه دهپریت و بهردهمهوه.»

.....!!؟